

Вознюк Анастасія Володимирівна
студентка III курсу
соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА МІЖНАРОДНОГО ТЕРОРИЗМУ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Тероризм як явище має глибокі історичні корені. Його історія нараховує стільки років, скільки і історія людської цивілізації, адже поява тоталітарних або демократичних співтовариств однаково так чи інакше породжувала терористичні явища. Ми є свідками того, що кінець XX і початок XXI століття характеризуються небувалим сплеском терористичних актів, у результаті яких загинули тисячі ні в чому невинних людей, знищено значні матеріальні цінності.

«Трагічні події 11 вересня в США заставили увесь світ по-новому підійти до оцінки загрози сучасного міжнародного тероризму, переглянути існуючі системи міжнародної і національної безпеки та заходи, які міжнародне співтовариство може протиставити найголовнішому виклику нового тисячоліття» [1, с. 36-37]. Більше того, після 11 вересня можна зробити висновок як мінімум про те, що «стало очевидно, що поодиначі у боротьбі з тероризмом успіху не добитися нікому», тут просто необхідними є співпраця і пошук консенсусу».

Під поняттям міжнародний тероризм розуміють сукупність суспільно небезпечних у міжнародному масштабі діянь, що тягнуть за собою невинуватну загибель людей, порушують нормальну дипломатичну діяльність держав, їхніх представників й утруднюють здійснення міжнародних контактів і зустрічей, а також транспортних зв'язків між державами [2, с. 154].

В арсеналі заходів міжнародно-правового характеру, спрямованих на боротьбу з тероризмом на сучасному етапі, є певний комплекс актів, серед яких можна назвати прийняту у 1977 р. Європейську Конвенцію про боротьбу з тероризмом. Є значна кількість резолюцій, прийнятих Генеральною Асамблеєю ООН. Серед них Декларація Генеральної Асамблеї ООН 1994 р. про заходи для ліквідації міжнародного тероризму. З-поміж останніх документів можна назвати Міжнародну Конвенцію про боротьбу з бомбовим тероризмом. Крім прийняття резолюцій і декларацій, спрямованих на боротьбу з міжнародним тероризмом, ООН почала здійснювати і ряд організаційних заходів у цій сфері. Зокрема, в 1972 р. Генеральна Асамблея ООН створила Спеціальний Комітет з боротьби з міжнародним тероризмом. У 1994 р. ООН створила ще один Спеціальний Комітет, перед яким було поставлене завдання розробки комплексу заходів, спрямованих на ліквідацію тероризму.

Феномену сучасного тероризму притаманні такі характеристики:

По-перше, тероризм – це одна із форм організованого насильства. Він об'єктивно виражається в конкретному своєму прояві – у терористичному акті, який полягає у вчиненні певних злочинних діянь, а саме – вибухів, підпалів та інших загально небезпечних дій, що можуть спричинити тяжкі наслідки.

По-друге, тероризм переслідує політичні цілі і мотиви, це специфічна форма політичного насильства. Сучасний тероризм має за мету проведення насильницьких акцій аби примусити державні або інші органи прийняти рішення, яке б задовольнило вимоги терористів.

По-третє, тероризм спрямований проти переважаючих за потужністю державних машин. Феномен сучасного тероризму полягає у тому, що загибель від терористичних актів ні в чому невинних людей відбувається на очах суперсучасних армій. Сучасні терористи розробляють або використовують уже існуючі в комунікаційному просторі сценарії застосування звичайних, цивільних, порівняно доступних і дешевих технологічних розробок, наслідки застосування яких із руйнівною метою можна порівняти з наслідками війни. Класичні військові схеми за цих умов не спрацьовують, і як результат – колективні системи безпеки виявляються не адекватними викликам часу та неспроможні активно протидіяти тероризму.

По-четверте, характерним змістом тероризму є свідомо спрямованість на чисельні людські жертви, руйнування матеріальних і духовних цінностей, провокація війни, недовіри і ненависті між соціальними, національними і релігійними групами, що сприяє виникненню і поглибленню антагонізмів у світі.

Тероризм на сьогоднішній день є одним з найсерйозніших викликів кожній державі окремо та всьому міжнародному співтовариству загалом. Останні повинні мати змогу адекватно та результативно відповідати на цей виклик. Для того, щоб мати підстави говорити про ефективність міжнародного антитерористичного права, потрібно, перш за все, прийняти загальне міжнародно-правове визначення тероризму. В сучасному світі високих технологій неможлива боротьба з тероризмом кожної країни окремо. Потрібна згуртованість всіх країн, зацікавлених в знищенні цього феномену. Треба завдавати удару і відразу по всіх напрямках діяльності терористів, при чому цей удар повинен складатися не лише з військових заходів, але і з економічних, політичних та ін. Питання полягає не лише в тому, аби знищити військові підрозділи бандитів, але і в перекритті фінансових ресурсів цим людям [3, с. 8]. Також необхідним є удар і по злочинності, тому що терористи мають найбільший прибуток з продажу наркотичних засобів і зброї.

Отже, тероризм – явище досить складне, динамічне та багатопланове. З огляду на все сказане вище, навряд чи нам вдасться подолати його у XXI столітті, не кажучи вже про соціальні причини, що його породжують. Але це не означає, що боротьба зі злочинними проявами не має змісту. Не допустити, щоб теракти стали буденним явищем, а вимоги терористів – основним визначником зовнішньої політики – реально. Тому усі повинні докласти максимум зусилля, щоб знищити це зло повністю.

Список використаних джерел:

1. Абашидзе А. Х. Борьба с терроризмом, международный уголовный суд и Российская Федерация / А.Х. Абашидзе // Российский ежегодник международного права. Специальный выпуск. – 2003. – С. 35-40.
2. Энциклопедический юридический словарь /Авт. колл. : В. Н. Додонов, А. С. Пиголкин, В. П. Панов и др. ; Под общ. ред. В. Е. Крутских. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Инфра – М,1999. – 368 с.– С. 154.
3. Авдеев Ю.И. Особенности современного международного терроризма и некоторые правовые проблемы борьбы с ним. М. – 2005. – С. 8.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Мануїлова К.В.

Горіна Юлія Володимирівна

студентка IV курсу

факультету психології, політології та соціології

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЯК НОВОЇ ФОРМИ ПОЛІТИЧНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Євроінтеграційні процеси є віддзеркаленням інтересів країн оєвропейського регіону, що відповідають об'єктивним закономірностям та потребам глобального розвитку сучасного світу. Цей процес забезпечує країнам-учасникам раціональне використання об'єднаних матеріальних і духовних ресурсів для піднесення рівня та якості життя народів країн ЄС. В цьому контексті розглядається актуальність вибору європейського шляху, що об'єктивно відповідає інтересам України. Вагома роль тут відведена саме міжпартійному співробітництву, адже на сьогоднішній день політичні партії займають керівні позиції у вирішенні найважливіших проблем сучасного суспільства, визначенні геостратегічного курсу країни та формування її зовнішньої політики. Варто відзначити, що політичні партії беруть